

VI. Крумъ и Омортагъ.	96
История на българитѣ отъ преселването въ Мизия до покръстването имъ (679—864). — Дулоиди. — Войни на Константина V Копро-нимъ. — Ханове Крумъ и Омортагъ. — Борба съ гърцитѣ и фран-китѣ. — Омортаговъ надписъ. — Разширение на българското мож-щество отъ Цариградъ до Тиса.	
Бележки къмъ глава VI.	102
VII. Покръстване на българитѣ.	104
Князь Борисъ (около 852—888 год.). — Славянскитѣ апостоли Кон-стантинъ и Методий. — Покръстване на българитѣ въ 864 год. — Колебание на Бориса между Римъ и Византия. — Държавата на Светополка въ Велика Моравия. — Князь Владимиръ. — Борисъ † 907 г.	
Бележки къмъ глава VII.	111
VIII. Царь Симеонъ.	112
Характерътъ на царь Симеона (888—927). — Войнитѣ на Симеона съ византийцитѣ и неговитѣ кроежи за Цариградъ. — Царската титла и патриархата. — Сръбски и хърватски отношения. — Най-голъмъ обемъ на българската държава.	
Бележки къмъ глава VIII.	122
IX. Царь Петъръ. Богомили.	125
Разпадане на България при царь Петра (927—968). — Раздѣляне България на две държави, западна и източна. — Св. Иванъ Рилски и македонскитѣ пустинници. — Павликяни. — Попъ Богомилъ и пре-дизвиканото отъ него движение. — Погледъ върху богомилската догматика и етика.	
Бележки къмъ глава IX.	134
X. Руситѣ въ Дунавска България.	136
Нахлуване на руския князь Светославъ и заемане на крайбалкан-скитѣ земи отъ руситѣ. — Покоряване на източна България отъ византийския императоръ Иванъ Цимисхий (971).	
Бележки къмъ глава X.	139
XI. Западното българско царство и неговото падане. Царь Самуилъ.	140
Граници на западното българско царство. — Царь Шишманъ I (963—968?). — Царь Давидъ (968?—977). — Царь Самуилъ (977—1014). Борба съ Василий II Булгароктонъ. — Царетѣ Гавриилъ (Романъ 1014—1015) и Иванъ Владиславъ (1015—1018). — Окончателно при-съединяване на България къмъ Византийската империя.	
Бележки къмъ глава XI	148
XII. Византийско владичество въ България презъ XI и XII вѣкове	151
Българската църква въ Охридъ. — Несполучливи възстания на Петра Делянъ (1040) и Константина Бодинъ (1073). — Нападения на кумани и печенези. — Народно и религиозно движение въ България.	
Бележки къмъ глава XII.	159